

РЕШЕНИЕ

№ 2496

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12305** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, чрез юрисконсулт Д. Д., срещу решение № 4975 от 02.11.2023 г., постановено по НАХД № 9321/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 12 състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], с който на „ТОЙОТА ТИКСИМ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл.179, ал. 3б от ЗДвП. Претендира се отмяна на решението и потвърждаване на електронния фиш.

Ответникът - „ТОЙОТА ТИКСИМ“ ЕООД, в депозирано писмено становище, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.

211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Районният съд, въз основа на събраните писмени доказателства, е установил от фактическа страна следното:

На 15.02.2021 г. на "ТОЙОТА ТИКСИМ" ЕООД с ЕИК[ЕИК] бил издаден от АПИ към МРРБ електронен фиш за налагане имуществена санкция N [ЕГН] от 15.02.2021 г. за нарушение, установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427.

Нарушението било квалифицирано, като такова на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 , вр. чл. 179, ал. 36 от ЗДвП на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева.

За да уважи жалбата на дружеството съдът е приел, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 36 ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП, поради което е отменил ЕФ като незаконосъобразен.

Постановеното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

При издаването на ЕФ АПИ правилно е квалифицирала както нарушението, така и нормативните основания за налагане на имуществена санкция. Чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП препраща единствено към чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но при систематичното му тълкуване следва, че препращането включва и към чл. 179, ал. 36 ЗДвП. Това заключение се подкрепя от чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, според който по отношение на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 36 се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10 и следва да се прилага за предходните алинеи. Същото следва и от чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, който препраща към чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, който от своя страна също препраща към чл. 179, ал. 36 ЗДвП. Със същото препращане по отношение издаването на ЕФ е и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. От това е видна явната воля на законодателя административнонаказващият орган да може да издава ЕФ и на основание чл. 179, ал. 36 от ЗДвП, като процедура за издаване на АУАН и НП вместо ЕФ е просто правна възможност, а не задължение, чието неизпълнение да води до съществено процесуално нарушение и незаконосъобразност на издадения ЕФ. При тази законодателна уредба не се създава административнонаказателен състав по аналогия, т.е. не се касае за налагане на административно наказание по аналогия, което е в разрез с правните принципи. Наличната в чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП правна празнота касае единствено процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към АУАН и НП по отношение на правното му действие не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както едно НП. С оглед гореизложеното, настоящият състав не намира за нарушено правилото на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, който забранява обосноваването на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез разширително тълкуване при непълнота или неяснота на съществуващата правна уредба. В този смисъл е и съдебната практика на настоящия състав по кнахд № 6221/2023 г., кнахд № 9204/2023 г., кнахд № 12303/2023 г., както и на други касационни инстанции: Решение № 643 от 10.05.2023 г. по а. н. д. № 405/2023 г. на Административен съд – Варна; Решение № 7 от 07.02.2023 г. по а. н. д. № 14/2023 г. на Административен съд – Шумен; Решение № от 04.05.2023 г. по а. н. д. № 10089/2023 г. на Административен съд - Велико Търново; Решение № от 04.07.2023 г. по а. н. д. № 385/2023 г. на

Административен съд – Монтана; Решение № 1352 от 26.10.2022 г. по а. н. д. № 2035/2022 г. на Административен съд – Варна и други.

В този смисъл са и направените законодателни промени приети по отношение на разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП, в сила от 13.02.2024 г., като изрично е прието, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушителя за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

В допълнение, неоснователни са изложените от жалбоподателя пред СРС възражения за изтекли срокове, в които може да бъде реализирана административнонаказателната отговорност. Разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН няма как да намери приложение по отношение на електронния фиш /ЕФ/. Тя е свързана само и единствено с производството по издаване на НП, започващо със съставянето на АУАН. Ако срокът по чл. 34 от ЗАНН имаше отношение към електронните фишове, датата на издаване на електронния фиш щеше да е задължителен негов реквизит. Законодателят изрично е записал "...Не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението... ". Да, получава се действително различно третиране на нарушителите на ЗДвП, за които нарушението е установено с ЕФ, спрямо тези, за които административно-наказателното производство започва с АУАН и издаване на НП и които могат да се позоват на чл. 34 от ЗАНН. Този различен подход обаче е въпрос на законодателно разрешение. За пълнота следва да се посочи, че доколкото ЗАНН не предвижда изрична регламентация на института на давност за погасяване на административно-наказателното преследване /извън сроковете за съставяне на АУАН и издаване на НП/, предвид и Тълкувателно постановление на ВАС и ВКС № 1/27.2.2015 г., в производството по издаване и обжалване на ЕФ, следва да намерят приложение текстовете на чл. 80 и чл. 81 от НК. В обратния смисъл извършителят на административно нарушение би бил поставен в по-неблагоприятно положение по отношение на извършителя на престъпление. В случая съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК обикновената давност е три години, а абсолютната - 4 години и половина. Видно от датата на извършване на нарушението – 15.02.2021 г., към настоящия момент не е изтекъл нито един от двата срока.

В горния смисъл са напр. решение от 15.07.2019 г. по кнахд № 162/2019 г. на Русенския административен съд, решение по кнахд № 1355/2020 г. на АССГ и др.

В настоящия случай от всички доказателства по делото безспорно се установява и доказва, че за посочените в електронния фиш дата, час и пътен участък не е начислена и респективно заплатена дължимата тол такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, вкл. и чрез лице по чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние или чрез закупуване на еднократна маршрутна карта, даваща право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, за съответното пътно превозно средство.

В случая за преминаването през процесния участък от пътната мрежа не е изпратена валидна тол декларация, а така също и не е закупена предварително маршрутна карта. Предвид изложеното настоящият състав намира, че „ТОЙОТА ТИКСИМ“ ЕООД е

осъществило от обективна страна състава на нарушение, във връзка с което е ангажирана административнонаказателната му отговорност, а именно на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Наличието на сключен договор с лице по чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, в случая с "Конкорд смарт инфраструктура" АД не освобождава дружеството собственик на пътното превозно средство от задължението му по чл. 102, ал. 2 ЗДвП и не е основание за отпадане на административнонаказателната отговорност на същото.

Настоящият касационен състав намира за неприложима и нормата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като чл. 189з от ЗДвП като специален закон изрично изключва приложението на чл. 28 и чл. 58г от ЗАНН.

По изложените съображения съдът приема, че с ЕФ законосъобразно е ангажирана отговорността на ответника, поради което решението на СРС е неправилно и следва да бъде отменено, като вместо него следва да бъде постановено друго, с което да бъде потвърден ЕФ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XVI -ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4975 от 02.11.2023 г., постановено по НАХД № 9321/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 12 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], с който на „ТОЙОТА ТИКСИМ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата и чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл.179, ал. 3б от ЗДвП. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.